



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Illvstrivm Controversiarvm Biga.

Caraccioli, Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1619

Responsio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64242)

militare cepit, baptismum suscepisse, non alio utique huius rei Auctore (quis enim alius de ea re scripsit?) quam Seuerio loco iam dicto. Rursus idem Seuerus lib. 2. Historiæ, *Prælium*, ait, *Marathonium gestum est post Romam conditam anno ferè ducentesimo, & sexagesimo. Macherino, & Augustino Coss.* Hæc ille: & tamen ab Urbe condita ad eos Consules sunt anni pleni 261. Ita verò dicere Seuerus maluit; quippè nouerat, particulam, ferè, quandoque non minuere, sed augere. Sed de re minima, iam satis multa. Itaque concludo argumentum baronij, particulæ, *ferè*, innixum, non procedere. Profligatis igitur his Baronij rationibus, restat, illud esse ad hoc idem probandum facilè validissimum, quod è Cyclo Paschali manifestè colligitur, videlicet, non posse alio anno statui obitum Ambrosij nisi anno 397. eo enim solo Anno, & non alio (per ea circiter tempora) contigit Sabbatum Sanctum die 4. Aprilis, qua die, Ambrosium decessisse in Vigilia Paschæ Fasti Sacri, atque Historici omnes affirmant. Hoc igitur certissimum argumentum erat afferendum. Itaque valdè miror eruditissimum Virum debilia hæc attulisse & rebus incertis innixa; Ea enim non sua vi, sed casu quodam verum concludere iam ostendimus.

Sed accedamus nunc ad examinandam alteram partem, quam Baronius aduersus Gregorium Turonensem statuere nititur: hoc est B. Martinum obiisse anno sal. 402.

94

PRIMUM ARGUMENTUM.

SEVERVS Discipulus S. Martini, & eiusdem vitæ narrator, tradit Martinum vixisse sexdecim Annos post Conuentum Treueri habitum de causa Priscilliani, ergo Martinus obiit Archadio, & Honorio V. Coss. anno iuxta vulg. Fastos 402. eo enim Anno, & non ante, terminantur sexdecim Anni iam dicti. Antecedens asseritur à Seuerio his verbis: *Sexdecim postea vixit Annos, nullam Synodum adiit: ab omnibus Episcoporum Conuentibus se remouit.* Sequela autem facilè probatur. Nam Synodus illa habita est Euodio Consule quem ad Conuiuium vnà cum S. Martino Imperator Maximus eo tempore euocauit. Ab Euodio autem Consule, quem vulg. Fasti figunt ad Annum 386. vsque ad Arcadij, & Honorij Quintum Consulatum hoc est vsque ad Annum Christi 402. sunt sexdecim Anni, neque plures, neque pauciores, Eo igitur anno B. Martinus obiit. Vide Fastorum seriem suprapositam.

RESPONSIO.

95 ANTEQVAM ad hoc argumentum è directo respondeam, libet Seuerum ipsum, quem iam nos Baronius intorlit, in Baronium retorquere. Seuerus alibi scriptum reliquit Beatum Martinum eo tempore fuisse iam septuagenarium, hoc est habuisse annos septua-

ginta

giata, & quod excurrit; Atqui non produxit ille vitam ultra octogesium primum Annum, vt præter Gregorium Turonensem qui id multis locis constanter, & incorruptè scriptum reliquit, Breuiarium Romanum nouissimè recognitum affirmat, ergo ex eodem Seuero clarissimè colligitur vixisse Martinum post Synodum Treuerensem solummodò nouem, vel decem Annos, non autem sexdecim, alioquin produxisset vitam multis annis ultra 81. Seuerus igitur Seuerum emendet.

96. Itaq; ad Baronij argumentū directè dico, Antecedēs debile esse, imò falsum eò quòd, vt demonstraui, cū annis vitæ Martini consistere nō potest. Ideò dicendum est vel lapsum memoria Seuerū, vt Victor Giselinus suspicatur, vel esse corruptum Seueri codicem, vt ante me Franciscus Haræus doctissimus Chronographus deprehendit, existimans Seuerum scripsisse non XVI. sed XI. & quidem emendanda omninò est ea nota, vt modò ex Seuero ipso demonstraui. Reponerem autem ego pro XVI. non XI. vt Haræus facit sed X. nam *Tò. Iam Septuagenarius*, significat procul dubio ex vi particulæ, *Iam*, fuisse tunc B. Martinum plusquam septuagenarium; sic enim in illo Horacij; *Iam satis terra niuis, atq; dira Grandinis misit Pater, &c.* Illud *Iam*, significat satis superque, copiosè, abundanter. Erat igitur tunc B. Martinus ætatis septuaginta vnus circiter annorum, quibus additi decem, exhibent 81. Quo autem fundamēto Baronius alioqui solidissimus Historicus, vt ad Annum Christi 402. faceret Martinum perueuisse, illi tribuerit 86. Annos, modò non quæro. Illud equidem scio breuiarij Romani nuperrimè emndati auctoritatem tanti fecisse & meritò, Gallonium siuè ipsummet Baronium in Apologetico aduersus Bellottum, vt fidenter existimarit eius præsidio se tueri contra aduersarios posse. Miror autem doctissimum Baronium ex nota numerali, quæ in omnibus propemodum vetustis Scriptoribus sæpissimè deprauata reperitur, argumentum conlase aduersus B. Gregorium Turonensem ad eò constanter asserentem Martinum obiisse Attico, & Cæsario Coss. anno salutis, vt ex eodem colligitur 395. Profectò legitimè ego facio, qui Seuerum, & Gregorium ipsum corrogo, quotiescunque in notis numeralibus mendam deprehendo; eundemque Gregorium pro virili parte tuor in re ista, quam absque nota numeri apertè constanterque asserit: E contra autem velim æquus Iudex censeat quàm benè sibi Baronius cōsentiat, qui cum sæpè alibi Seueri Codicem deprauatum clamet, videlicet in anno, quo Martinus natus est, quo baptizatus, quo militare cepit, quo militare desijt, quo Episcopus factus est, nihilominus ipse idem nūc istam vnicam dictionem, siuè numeralem notam XVI. ad eò incorruptam existimet, vt super eam magnam sui istius ædificij partem fundare non dubitet. Transeo ad